

Täna lehes:

Mõtteid presidendi kõnet lugedes lk 2;
Laulupeost lk 2;
Intervjuu õp Jaaniga lk 3;
Sõbrapäev lk 4;
Mälumäng Viljandis lk 4;
Vastlapäev lk 5;
Reisijutud Pärnust ja Tartust lk 6;
Järjejutt lk 7;
SUDOKU, naljad lk 8

Õnne, minu Eesti!

**Palju õnne sünnipäevaks!
Olgu headust meie riigis.
Olgu õnne ja rahu**

*Palju õnne Eesti Vabariik!
Igale inimesele on tema sünnipäev tähtis,
Aga minule on ka sinu sünnipäev väga oluline, kuna ma elan siin riigis ja minu arvates on Eesti riik parim.*

Armas isamaa. Taaskord on meil rõõm tähistada sinu iseseisvus päeva. Olles sajandeid võõrvõimu all olnud, said sa siiski läbi vaevade ja

kannatuste vabaks. Pole teist sellist riiki, mis oleks sama kaunis, kui mu kodumaa. Täna õnnitlen ma sind sinu 89. sünnipäeval.

Sul parimat soovin Eesti riik, Et su sinakas meri oleks kui tiik. Päike las paistku iga päev soojalt ja kaitsku oma isamaa Loojat.

**Toredat aastapäeva kallis Eesti!
Valige uusi riigimehi ja olgu nad tublid.
Tarkust, ausust ja hoolivust.**

Ma olen Eesti Vabariigi kodanik, olen selle üle väga uhke. Olen siin sündinud ja kasvanud. Eesti Vabariigi iseseisvuspäev on tähtis meile kõigile.

Kallis Isamaa!
Täna sind kõige ilusa eest, mis oled mulle elu jooksul andnud. Täna sind vabaduse, lähedaste ja õnne eest. Soovin kõike ilusat ja helget sinu 89. sünnipäeval.

Olen õnnelik, et elan Eesti Vabariigis ja et see on iseseisev riik. Olen õnnelik, et meie riigil on oma keel ja maailmaski oma koht. Ma soovin, et meie riik oleks tulevikus edukas, jõukas ja hea haritlaskonnaga maa.

Palju õnne!
Soovin, et Eestis oleks rahu. Soovin, et Eesti Vabariigi kodanikud hooliksid meie riigist rohkem.

Kaunist sünnipäeva soovin riigile, et pronksõduri probleem saaks lahendatud, sünniks rohkem lapsi ja et inimesed ei läheks maailma tööd otsima.

**Õnne sünnipäevaks!
Poliitikud, hoolige rahvast.**

Õnnitlejad 6.-9. klassidest

Pilt eelmise aastapäeva aktusest.

Minu mõtted lugedes presidendi kõnet

Poliitika on keeruline ala ja poliitikute mõtted meie vanuses raskesti arusaadavad. Meil endil on nii palju omasid tegemisi, mõtteid ja probleeme, mida lahendada. Ausalt tunnustades me ei kuulagi mingeid kõnesid, vaidlusi ega sõnavõtte.

Kuid kui on juba kohustuslikus korras antud niisugune raske ülesanne, siis sellesse süvenedes tekib ka mitmeid mõtteid.

Kõigepealt oleme õnnelikud, et oleme sündinud rahuajal. Ei kujuta ette, kui minu sõbrad peaksid kätte võtma relva ja minema oma elu hinnaga kaitsma isamaad.

Eelnevatel aegadel sattusid sõjateenistusse ka kellegi sõbrad, vennad või pojad ja ainult õnnelikud väljusid sellest põrgust elusana. Surma otsima ei läinud ju keegi. Satuti siia- või sinnapoole rindejoont ka enamasti "juhuslikult". Nagu teada on, ega tollastel aegadel valikuid eriti ei olnud.

Möödunud sajandil püstitati mälestusmärke samuti kellegi sõpradele, vendadele ja poegadele. Ühed püstitasid, teised lõhkusid, siis jälle püstitati ja jälle lõhuti. Tekib küsimus, kas meie ajalugu koos oma mälestusmärkide, oma heade ja

halbade aegadega, oma õigete ja valede riigikordadega ei võiks säilida nii nagu ta oli? See on olnud ju ajalugu. Me ei saa sellest üle ega ümber. Ja miks võidelda surnutega!?

Meil pole elavate probleemidega tegelemisekski piisavalt energiat.

Aga kõne on ilus. Eriti kui uskuda, et praegune president kirjutab oma kõned ise, kasutamata oma nõunike abi.

Anna-Liisa Dreving

Ilmapuu lävel

Laulupidu on otsekui Ilmapuu, mis ühendab inimesi, põlvkondi, ajastuid ja keskkonda. Inimesed Eesti erinevaist paikkondadest koonduvad laulupeol ühiseks tüveks, millest hargnevad okstena meie oma laulud. Ilmapuu sümboliseerib laulupeo kesksust meie kultuuriruumis ning selle ulatust juurest (rahvamuusika) oksaotsteni (kaasaegne laul).

Need mehed, kes tegid 1869. aastal I Eesti üldlaulupeo, kandsid oma hingepõhjas unistust iseseisvast Eesti riigist ja kultuurist, mis meie enda päris omana kõnetaks maailma. Tükike nendest meestest elab edasi ka Sinus ja minus.

1. juulil 2007 ühendab muusika jälle Eestimaa noored lauljad ja pillimängijad, nende vanemad ja vanavanemad, sõbrad, külalised igast ilmakaarest, maakera kaugetest paikadest. Leie Põhikooli mudilaskoor on käinud Tallinnas noortelaulupeol kaks korda, kuid lastekoor juba neli korda (lisaks kaks üldlaulupidu). Suurele laulupeole saamine ei ole lihtne, see nõuab palju tööd ja vaeva lauludega ning suurt pühendumist. Ühehääln

mudilaskoor peab nüüd laulupeoks ette valmistama kahehäälsed laulud ja lastekoori repertuaar on enamuses kolmehäälneline. Praegu käib raske töö. Aprillis toimuvatel ülevaatusel otsustab komisjon, kes ja kui palju saab sel aastal laulupeole. Igal juhul anname endast parima, seniks soovin kõigile lauljatele vastupidamist ja rõõmsat meelt!

Juba praegu ühendab kõiki lauljaid tore Ilmapuu helkur, mis kinkijate arvates kaitseb Sind pimeduses ja hoiab eemale kõik, mis on halb. X Noorte laulupeol sünnivad Sinu lauludest märgid, jäävad riulisse laulikud ja mõtetesse jutustamist ootavad lood.

Noorte laulupidu pakub laulurõõmu tervele põlvkonnale lastele ja noortele ning

kuulamisrõõmu vanematele ja vanavanematele. Hoiakute ja väärtushinnangute kujundajana on laulupeol aga oluline tähendus nii lauljale, kuulajale kui ühiskonnale.

Lennart Meri: "Mõned inimesed on viimasel ajal väitnud, et laulupidu pole enam moes. See on rumal jutt. Laulupidu ei ole moeasi, Laulupidu on südameasi"

Õpetaja Kristi

lastekoor

... et elus edasi minna, tuleb teha kõvasti tööd

Kas teid huvitas juba noorena füüsika?

Jah, huvitas küll. Oma esimese raadioaparaadi valmistasin kusagil 6. või 7. klassis. Õpetaja amet füüsikuna ei ole kunagi mind huvitanud. Sattusin siia juhuslikult ja jäingi. Imelik, välja ei ole mind kunagi vilistatud. Kui, siis toimub see Leies.

Rääkige oma varasemast karjäärist.

Esimest korda läksin füüsika tundi 1965. aasta oktoobrikuus, kui Keila keskkoolil tekkis ootamatult õpetaja vajadus ja käidi ülikoolist (TPedI) abi otsimas. Sealt edasi kuni 1969. aastani Keilas, siis Puhja Keskkoolis ja 4 viimast aastat VMG-s.

Kas tänapäeva lapsed/noored on teie meelest teistsugused kui aastaid tagasi? Kuidas?

On küll. Minu kooliajal oli õppimine väga popp. Me võistlesime pidevalt omavahel hinnetes, kõik muu oli kõrvaline, nüüd tundub, et on vastupidi. Muidu on lapsed nagu lapsed ikka. Vahest tööd tehti rohkem, sest elu oli vaesem.

Kuidas sattusite Leie kooli õpetajaks ja kuidas sinne õhkkond meeldib?

Direktor tuli koju järgi ja ei jätnud enne, kui olin nõus ennast maha müüma. Õhkkond on ääretult meeldiv, töötada mõnus. Veel parem oleks, kui õpilased kõik ka kodus põhjalikumalt õpiksid.

Kuidas iseloomustaksite siinseid õpilasi?

8. ja 9. klassi õpilased on ääretult viisakad ja vaiksed, vahest liigagi. Olete kõik meeldiva käitumisega, ei meeldi aga mõnede laiskus. Selleks, et elus edasi minna, tuleb teha kõvasti tööd.

Jutustage mõni meeldejäävaim või põnevaim lugu tööst või elust, mis teiega juhtunud on.

Ei

oska ühtegi juhust eriti esile tõsta, koolis juhtub ju alati midagi. Peale õpetaja ameti olen aastaid olnud ka näiteks sügiseti majandi kuivatis kuivataja, õpetanud kümme aastat autojuhte ja traktoriste. Töötanud liuvälja hooldajana, diskorina Tallinna suurimal liuväljal, treialina Tallinna tehastes jne.

Millega tegelete vabal ajal?

Viimasel ajal tegelen ehitustöödega. Taastan Viljandimaal ühte lagunenu maamaja. Natuke nokitsen ka mitmesuguse elektroonikaga.

Kas teile meeldib lugeda?

Missugust kirjandust? Viimane raamat mille lugesite?

Mitte eriti. Huvitavad reisikirjad ja kõikisugu seiklusjutud nagu poistele ikka. Ausalt öeldes ei mäletagi, millal juturaamat kätte sattus.

Teatmeteostega tuleb aga iga päev kokku puutuda.

Jutustage oma huvitavaimatest reisidest või matkadest.

Reisinud olen palju. Läbi on käidud kogu endine NSVL kuni Vladivostokini välja.

Meeldejääv oligi kohtumine ookeaniga. Ääretult huvitav oli spetsiaalne lend aktiivse vulkaani kohal. Kultuuriliselt olid huvitavad reisirid Armeeniasse, Gruusiasse, Kirgiisiasse ja Kesk-Aasiasse. Sellist eluolu Euroopas ei näe. Lääne pool olen olnud Soomes, Rootsis, Taanis, Inglismaal, Šotimaal, Saksamaal. Olen käinud ka Eiffeli tornis, Monte-Carlos jne.

Kes oleksite, kui te poleks füüsika õpetaja?

Ilmselt mingi insener kusagil elektroonika firmas.

Õpetaja Jaan Müllerit
küsitlesid Anna-Liisa ja
Ramona

Sõbrapäeval

14. veebruaril peeti Leie põhikoolis sõbrapäeva. Seda korraldas tänavu 8. klass.

Hommikul, esimese tunni alguses, koguneti aulasse. Seal rääkisid Merit ja Maia-Liisa, mis päeva jooksul toimuma hakkab.

Esimese söögivahetunni ajal joonistasid seitsmendikud ja üheksandikud ning teise söögivahetunni ajal 1.-6. klass oma sõpra. Pildid tulid kokkuvõttes kõik väga kenad, kuid kaheksandikud otsustasid suurematest võidu anda 9. klassile ning väiksematest 3.klassile.

Päeva jooksul pidid klassid joonistama veel sõbrapäevakaardi, mille nad annavad 8. klassi kätte

hindamiseks. Seal võitsid suurematest kuuendikud ning väiksematest neljandikud.

Ja muidugi oli päeva kõige põnevam asi sõbralikuma poisi ja tüdruku valimine. See käis niimoodi, et kõigile jagati postkaardid ning nad pidid sinna

kirjutama ühe nime, kes on kooli kõige sõbralikum. Selle võitsid algklassidest Riina Saksniit ja Erki Liiv ning suurematest Merilin Liiv ja Renno Lepik.

Loomulikult olid klasside uste taga ka postkastid, kuhu võis kaardikesi sisse pista. Seitsmenda tunni ajal tehti kokkuvõtteid ning avaldati tulemused. Samuti selgus ka õpetaja, kes sai kõige rohkem sõbrapäevakaarte, selleks osutus eesti keele õpetaja Ulve.

Üldiselt oli tore ja lõbus päev, ma loodan, et kõikidel oli meeldiv.

Maarja Salu
8. klass

Pildil väiksemad joonistajad.

Mälumäng Viljandis

Peale mitmeid aastaid alustati taas maakondliku põhikooliõpilastele mõeldud mälumängude sarja korraldamist. Ettepaneku asi uuesti üles soojendada tegid Viljandimaa koolide huvijuhid, eesotsas just meie oma kooli huvijuhi Rita Kadajaga. Koostöös Viljandi Linnaraamatukoguga saigi see mõte teoks.

18. veebruaril kogunes ka meie kooli võistkond (koosseisus Marilis Jõgi, Gert Suik, Taavi Toomsalu ja mina) Viljandi Linnaraamatukokku koos teiste Viljandimaa koolide õpilastega, et võtta osa sellest põnevast viktoriinist. Kohale oli tulnud kokku 24 võistkonda, igas võistkonnas neli 6.-9. klassi õpilast.

Mälumäng ise koosnes kahekümnest küsimusest, mis jagunesid omakorda kaheks. 15 küsimust esitati kindlaksmääratud teemal, milleks oli sel korral rahvakalender ja 5 küsimust ajalehe „Sakala“ põhjal. Sel õppeaastal leiab aset kolm mängu ning üldvõitja on suurima punktisumma saanud võistkond. Samuti saab eriauhinna ka parim „Sakala“ tundja.

Seekordne võistlus oli väga tasavägine. Just kõige paremini meie võistkonnal ei läinud, kuid siiski saime üsna normaalse koha. Arvestades seda, et jääme paljude koolidega kohti jagama on meil veel lootust oma seisu parandada. Järgmine

mäng tuleb 15. märtsil ja siis on teemaks teater.

Minu arvates on selline ettevõtmine väga tore. Peale selle, et õpilased saavad oma teadmisi proovile panna, laiendab see suuresti ka meie silmaringi. Võin öelda, et meie jääme oma võistkonnaga väga rahule, veetsime üheskoos ühe lõbusa ja hariva päeva. Tuleks veel võit, siis oleks suurepärane!

Ramona Lepik

Vastlapäeval

Üks meie kooli talviseid traditsioone on väljasõit Otepääle suusatama.

Sel aastal oli ilm päris karm – puhus küllaltki vinge põhjatuul. Aga rändureid see ei kohutanud.

Laadisime suusavarustuse bussi ja asusime teele. Seltskond oli kirju: lapsi esimesest kuni üheksandani välja, lisaks õpetajad ja Raido isa Kaido.

Tehvandi suusakeskuses üllatas meid lumesajune ilm. Puistas päris tihedat lumepihu. Staadionil käis kibe askeldamine: suured kallurid vedasid kunstlund, mida kuhjati suurtesse kuhilatesse. Huvitav, et lumi oli kollane, mitte puhasvalge nagu taevast sadav.

Suusad alla ja vastlasõidule! Suuremad pühkisid kohe mägede poole ja varsti nad metsa vahele kadunud olidki. Nägime neid uuesti alles söögi ajal. Me väiksematega jäime esialgu lähemate kungastega tutvuma. Võtsime päris mehiselt tõuse ja õppisime kõrgelt mäest laskuma. Vahel pani nii mõnigi taguotsa toeks maha, aga niimoodi ju õpitaksegi.

Rassisime päris tükk aega. Pärast sõitsime kaugemalegi. Püksisääre, (missugune huvitav nimi), juures oli kõrge mägi. See, kes püsti jäi, oli tehtud kuju. Neid polnudki vähe!

Kaugemalt paistis uus hüppemägi. Ka vana torn oli alles, aga ikka palju madalam; kuidagi luitunud ja niru

olemisega. Seal käis läbi pika suusaraja. Seal, kus ehitustöö ja seepärast me lähedale ei kippunud.

Bussi juures jõime teed ja sõime pirukaid, võileibu ja vastlakukleid. Küll maitstes hea! Mõnel oli ninaotski vahukoorega koos. Vastlapäeval nii peabki!

Edasi vurasime Pühajärve poole.

Lumesadu kestis ikka veel.

Jätkus vastlapäeva teine, ka meeldiv osa. Basseinis said kõik teha just seda, mida keegi oskas: vettehüppeid, allveeujumist, kujundujumist ning niisama veesõda. Saunas oli hea kuumutada ning lihtsalt niisama ennast lõdvaks lasta.

Lõpuks olime kõik super-väsinud. Vajusime bussistmele ja nii mõnigi lasi silma looja. Pilve vahelt piiluv päike soojendas ninaotsa ja tegi päevalõpu nauditavaks.

Kooli juures saime suusad jälle kaenlasse ja vantsisime kodudesse.

Meie vastlaliug sai küll pikk, nii et linade lühikeseks jäämist pole karta. Järgmisel aastal jälle!

Õp Rita

Teised, kes kooli juurde jäid, käisid matkamas ja mäelt liugu laskmas. Ka nende vastlapäev oli tore.

Vahva, et vanarahvas vastlapäeva ja –kombed nii põnevaks on mõelnud. Ja parim see, et me neid kombeid ikka lustiga järgime.

Vastlapäeval reisisid Otepääle need, kellel olid suusad. Sõitsime

Seal, kus mina käisin, olid nimed “Püksisäär” ja “Hobuseraud”. “Püksisääres” oli kõrge laskumine ja mina käisin seal alla sõites kaks korda “käna”. Suusaradadel tehti mingeid töid, sinna toodi koormate kaupa kunstlund. Ka staadionile ei pääsenud. Sõitsime rohkem metsa vahel. Radasid oli palju, aga ära ei eksinud. Tegime mitmeid väiksemaid ja suuremaid ringe. Laskuda oli ikka ägedam kui mäest üles ronida. Lõpus, kui aeg hakkas otsa saama, tuli traktorijuht ja ütles umbes nii: “Palun hakake ära minema.” Jäime nende töötegemisele ette. Peale suusatamist läksime kõik Pühajärve veekeskusesse ujuma. Seal oli soe ja vees lahe. Ma käisin neli või kolm korda saunas. Ujuda oli ka mõnus, aga kloorilõhn oli tugev. Hüppasin mõned korrad “pommi” ka. Käis suur plärts. Suusatada ja ujuda oli väga tore.

Raido Tillmann
4.klass

Pärnu veekeskuses ja bowlingusaalis

27.jaanuaril kogunesime kella kümneks poe juurde. Ootasime viienda, kuuenda ja seitsmenda klassiga onu Urmase bussi. Kokku oli meid 12: Paul, Even, Riho, Jaanika, Epp, Riivo, Raido, Siim, Rainer, Sigmar, Kristo ja mina. Viljandist tulid peale veel õp Astra ja õp Kristi.

Lõpuks jõudsime Pärnu Tervisekeskusesse. Läksime kassasse, kust igauks sai endale kaardi. See tuli panna kapi külge. Kaardiga saime oma kapi võtme, mis oli samasugune nagu Auras.

Siis saime veekeskusesse. See polnudki nii suur, kui algul arvasime.

Kõigepealt jooksid vist kõik torude juurde. Neid oli seal 4 tükki. Kõige madalam ja igavam toru oli kollane. Kõige ägedam pealt kinnine must toru. Vahepeal olid selles mingid tuled, mille juures kogu aeg kinni jäi. Veel oli seal jõe moodi asi. Sinna võis minna isegi suure kambaga.

Jões oli suhteliselt suure vooluga vesi, mis sõidutas ühe seina äärest teise äärde. Mitmed proovisid üles turnida, kuni keegi vastutulija nad jalust maha niitis. Veel oli põnevaks asjaks välibassein. Selles oli nii, et kõigepealt läksid külma veega basseini ja siis päris õue. Mina käisin ka seal ära. Väga külm oli. Peale seda oli hea sooja vette minna. Mullivann tundus lausa keevat.

Ujuda saime kolm tundi. See aeg läks kähku. Hiljem käisime veel restoranis söömas. Kui kõigil kõhud täis, läksime bowlingut mängima. Algul sai vaid mõni üksik meist kurikatele pihta, aga

hiljem läks asi paremini. Meie päralt oli 2 rada. Kuule oli igasuguse raskusega. Kuhu näpud sisse läksid, selle kuuli võtsime. vahepeal said mõned meist isegi kõik kurikad korraga pikali. Võitjaks tuli Sigmar. Teise koha sai Siim. Peale väsitavat bowlingut istusime bussi ja sõitsime Rimesse. Oli väike poepaus. Ja siis juba koju. Oli tore ja väsitav päev.

Kätlin Põdra
7.klass

TARTUS TEATRIS JA TEISEL KATSEL UISUTAMA

Plaanisime klassiga Tartusse teatrisse sõitmist ja juba teist korda uisutama minekut. Pühapäeval saimegi kooli juures kokku. Ilm oli väga tuisune. Poisid läksid õp Rita autosse ja tüdrukud onu Peebu masinasse. Tee peal ajasime naljajuttu ja mängisime igasugu huvitavaid sõnamänge.

Tee oli väga tuisune ja seepärast sõitsime aeglaselt. Jõesuu lähedal oli auto kraavi sõitnud.

Varsti olimegi Tartus. Kõigepealt läksime Vanemuise teatrisse Lotte lõunamaareisi vaatama. See oli hoopis teistmoodi kui televiisoris ja põnevam ka. Pealtvaatajad istusid pöörleval laval ja näitlejad mängisid meie ümber. Mitte keegi ei öelnud, et igav

lugu oli! Kui etendus läbi, asutasime Lõunakeskusesse minema.

Kuid, oh häda! Õpetaja Rita helistas onu Peebule ja teatas, et on jäänud autoga lumehange kinni. Kui me kohale jõudsime, olid poisid juba lükkamas ja meie abiga sai auto lumehangest kätte.

Edasi läks sõit Lõunakeskuse poole. Tahtsime uisutada ja, ise ka ei usu, aga me jäime jälle jäälõbust ilma. Toimusid hoopis mingid hokivõistlused. Koduleheküljel küll selle kohta midagi kirjutatud polnud. Olime väga pettunud.

Juba teist korda!!!

Läksime siis hoopis poodidesse kolama. Peaaegu kõik ostsid krõpse ja muud näksi.

Kui ostud tehtud asusime koju sõitma. Enne leppisime siiski kokku, et kolm on kohtu seadus ja ükskord me saame uisutada niikuinii.

Ilm oli endiselt sajune ja tee tuisanud. Ühed kutid olid oma bemmiga enne Vaiblat kraavis.

Meil läks kõik hästi. Jõudsime õnnelikult koju.

Hanna Maria Tootsi
3. klass

algus eelmises Leie Tähes

Sõpruse tuluke

”Ma ei tunne sind, näita kes sa oled!” ütles Aleksander võõrale.
 ”Juss olen,” vastas võõras.
 ”Miks sa end ei näita?”
 ”Ei julge, must olen.”
 ”Haa-haa! Ega ma ise ka puhtam pole. Ma kukkusin siia tulles porilompi.” rääkis Aleksander vestlust arendavalt.
 ”Sul on vähemalt riided seljas,” ütles poiss naerdes.
 ”Mul on pikkade pükste all lühikesed püksid, seljas T-särk ning sviiter.” seletas Sass. Ta andis liibuvad lühikesed püksid Jussile ning sviitri ka. Kui riided said vahetatud, siis asusid lapsed uut paika uurima.
 ”Ma olen kuulnud, et see kes leiab Sinise Kalliskivi, see pääseb siit minema.” jutustas Juss.
 ”Ja muidu ei saagi?” päris Sass nutuste silmadega.
 ”Ega vist.”

”Kaua sa siin olnud oled?”
 ”Eile õhtust saati.”
 ”On siin jube?” palus Sass vastust.
 ”Ei vist. Mina ei küsinudki sinu nime.”
 ”Aleksander,” ütles Sass Jussile kätt andes, ”aga sa võid mind Sassiks kutsuda.”
 Nad rääkisid seni, kuni hakkas hämaraks minema.
 ”Kas tead mõnda kohta, kus ööbida?”
 ”Ei tea, ma pole siin ringi käinud!”
 hõikas Juss nii, et mets kajas.
 ”Ronime puu otsa,” karjus Sass.
 ”Mis seal’s ikka, lähme. Muide, ära karju.”
 Nii nad istusidki seal vaikselt puu otsas, kuni Juss küsis: ”Kuidas sa siia sattusid?”
 ”Jäin mata tunnise tukkuma.”
 ”Mina... Mina jäin vannis magama.”

”Vannis!?” ehmus Sass ja oleks äärepealt puu otsast alla kukkunud.
 Nad jäid magama. Juss ärkas vannis üles. Ta vaatas kella, raputas pead ning jäi uuesti magama. Sama juhtus Aleksandriga. Õpetaja vaatas Sassi poole (neid on klassis üle 30 õpilase), õnneks oli Sass just sel hetkel ärkvel. Samas uinus Sass kohe uuesti. Poisid ärkasid järsku korruga üles ja leidsid end ikka puu otsast. Sass ja Juss olid segaduses. Möödunud oli vaid paar sekundit Sassi saabumisest ja toimunud oli nii palju...

järgneb

Janika Vaht

Külalised Bulgaariast

Talvisele tantsupeole Viljandis olid külalisteks tulnud Bulgaaria Haskovo tantsulapsed. Reedel, 2. veebruaril esinesid kauged külalised ka meie koolis. Nad üllatasid meid oma suhtlemisvalmiduse poolest. Vabalt liikusid nad koolimajas klassist klassi ja pärisid palju ning olid sõbralikud. Nooremad piilusid bulgaarlaste kirevaid rahvarõivaid ning kuulasid võõra keele kõla. Nii mõnelgi oli paberist valmistatud Bulgaaria RV lipp.

Kontsert koosnes tantsudest, mis olid kiire muusika saatel hästi hoogsad. Ka kuulus sinna juurde kiljumist, trampimisi ning hõiskeid.

Kinkisime neile suure kommikoti ja andsime lõunasöögi.

Meie põhjamaise tagasihoidliku rahvakultuuriga võrreldes on lõunamaa rahvad küll kuumaverelised ja ägedad.

Tore on külalisi võõrustada!

toimetus

			3	9		7	
				2		6	1
7		1				3	
4			2				
	8	9	4		5	2	3
					1		8
		6				4	5
8	9			7			
	1		6		2		

2 lõvi räägivad. Üks küsib teiselt: "Mida sina maailmas kõige rohkem kardad?"
 "Noh, ikka inimest, aga keda sina kardad?"
 "Umm... jäneseid..."
 "Jäneseid?!? Hehee! Miks?"
 "Kui ma väike olin, kutsus mu ema mind alati väikeseks porgandikeseks..."

Juku isa küsib: "Juku, miks sa oma mõmmiku külmkappi oled pannud?"
 Juku: "Aga sellepärast, et mulle meeldib jääkaru rohkem!"

Kord leiab jänes metsast 20 senti. Jänes arvab, et see on väga suur raha ja läheb karu juurde küsima. Karu vastab, et see on jah väga suur raha.
 Õnnelik jänes läheb kohe poodi, võtab korvi ja topib sinna igasuguseid lehti, porgandeid, kapsast jne...
 Kuni jõuab kassasse ning annab müüjale 20 senti. Müüja vaatab suurte silmadega seda 20 senti. Jänes vastab: "Noh? Mis jõllitad? Pole tagasi anda või?"

**Lahenda kõrvalolev
SUDOKU.
Lõika välja või tee koopia.
Pista ajalehe postkasti.
AUHIND!!!**

ÜRITUSED MÄRTSIKUUS:

- 9. Mälukas
 - 12. teatrietendus
 - 14. kauni emakeele päev
 - 15. Leie laulu- ja luulelind
 - 17.-25. vaheaeg
 - 26. Nupuke
- saalihokivõistlused

NALJA KAH!

Arst, arhitekt ning programmeerija vaidlevad, kelle elukutse oli kõige esimene.
 Arst: "Jumal teatavasti lõi Aadama küljeluust Eeva. Järelkult pidi ta olema kirurg."
 Arhitekt: "Aga piibel ütleb, et kõigepealt oli kaos, ning jumal tegi kaosest Eedeni aia.
 Selleks on ju tarvis arhitektioskusi -"
 Programmeerija: "Heh, sõbrad, see kõik on ju ilus ja tore, aga mis te arvate, kes ikkagi kõigepealt selle kaose tekitas?"

Juku on isaga esimest korda jooksuvõistlustel ja küsib: "Isa, miks need mehed jooksevad?"
 Isa vastab, et kolm parimat saavad auhinnad.
 Juku: "Aga miks siis need teised jooksevad?"